

РЕШЕНИЕ

№ 254

гр. Габрово, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ива Димова

при участието на секретаря Милкана Ив. Шаханова Балтиева
като разгледа докладваното от Ива Димова Гражданско дело №
20224200100001 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предмет на производството са обективно и субективно съединени искиве чл. 189 във вр. чл. 87, ал. 3 от ЗЗД, чл. 88, ал. 1 изр. 1 от ЗЗД във вр. чл. 55, ал. 1 от ЗЗД, чл. 88, ал. 1 изр. 2 от ЗЗД, като предявени от надлежна страна имаща право на иск срещу надлежен ответник. В евентуалност е предявен иск по реда на чл. 195, ал. 1 и 2 от ЗЗД във вр. чл. 82 и чл. 86 от ЗЗД, както и по чл. 26, ал. 2 от ЗЗД.

Подадена е искова молба с предявени в условията на евентуалност три иска, от Д. А. П., чрез адв. А. А. от САК против З. Й. И. с цена на иска 26 714,00 лв., за това, че ответникът не е изпълнил своето задължение по договор за покупко-продажба на МПС, тъй като не е собственик и процесното МПС и същото е иззето от органите на реда.

В исковата молба се твърди, че с ответника са сключили договор за продажба на МПС, за което е била заплатена общо сумата от 26 000,00 лв., която е била преведена по банков път с извършени две транзакции, едната е била в размер на 14 400,00 лв., а другата в размер на 11 600,00 лв. Била е заплатена и сумата в размер на 714,00 лв. на нотариус ***, с район на действие РС- Габрово, представляващи разходи по сделката, включително и местен данък.

На 22.12.2021 г. ищецът е посетил СДВР в гр. София, за да регистрира придобитото от него превозно средство. Там му съобщили, че идентификационния номер на рамата на закупения от него лек автомобил е подправена и МПС е иззето като веществено доказателство по реда на НПК. Образувано е досъдебно производство № 1898/2021 г. по описа на ОРУ-СДВР, пр.пр. № 43494/2021 г. по описа на СРП, видно от приложеното удостоверение. Същият ден ищецът е разговарял по телефона с ответника и му е заявил, че счита договора за развален и му дава 3-дневен срок да му върне заплатената продажна цена, защото фактически не е възможно да ползва автомобила, не иска да го ползва, поради недостатъците на вещта. Ответникът се е съгласил да върне продажната цена, но е похарчил средствата и не може да ги възстанови. На 30.12.2021 г. отново е било изпратено съобщение до ответника по „Viber“, с което е уведомен ответникът ще ищецът разваля договора за покупко – продажба на МПС. Отново дава три дневен срок за връщане на сумите заплатени

за МПС и нотариални такси. Моли съдът да се счете изпратеното електронно съобщение, чрез SMS за писмено волеизявление на ищеца да се счете договора за развален считано от 03.01.2022 г., както и че продавачът е уведомен за скритите недостатъци на закупеното МПС и за уведомление, че процесното МПС има такива скрити недостатъци, които възпрепятстват употребата му и го правят напълно негодно.

Твърди, че изпълнение по договора от страна на продавача не може да се осъществи, тъй като вещта принадлежи на друго лице. Ищецът като купувач е отстранен от вещта, тъй като е налице висящ спор по отношение на собствеността ѝ.

Моли, исковата молба да се приеме за едностранно изявление от ищеца за разваляне на договора за покупко-продажба на МПС, както и за уведомление, че процесното МПС страда от недостатъци. Моли, ако се приеме, че това е подходящо, ответникът да се счита за поканен да заплати претендираната сума в настоящата искова молба в седмодневен срок от получаване на настоящото, на основание чл. 87, ал. 1 от ЗЗД.

В договора е записана цена в размер на 14 400,00 лв., която е привидна, а действително заплатената цена е в размер на 26 000,00 лв. Счита договора за развален и че е налице евикция или т.нар. евентуална евикция, с оглед на което ответникът следва да върне полученото обратно.

Счита, че констатирането на осъществената манипулация по отношение на рамата на автомобила е пречка за неговата регистрация и представлява съществен недостатък, че напълно изключва годността на автомобила за обикновено употребление по смисъла на чл. 193 от ЗЗД.

На следващо място посочва, че алтернативно счита, че процесния договор е нищожен, поради невъзможен предмет. Автомобилът не може да бъде използван с оглед на неговото предназначение, както и да бъде продаден на друг собственик.

С разпореждане № 134 от 16.02.2017 г., в закрито заседание, съдът е разпоредил да се връчи препис от исковата молба с приложенията на ответника с указанията по чл. 131 от ГПК.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от процесуалния представител на ответника адв. В. П. от ГАК, с който оспорва предявените искове. Счита предявения иск по чл. 195 във вр. с чл. 139 от ЗЗД за нередовни. За такъв счита и иска по чл. 26 от ЗЗД. Оспорва изложените в исковата молба факти.

В отговора на исковата молба се твърди, че ответникът е придобил собствеността върху автомобила през 2017 г. и той е бил с първа регистрация в Л.. Внесен е от Г., поради това е било необходимо и удостоверение за индивидуално одобряване на ППС – Удостоверение № *** г. Автомобилът е бил регистриран по реда на чл. 145 от ЗДП, като във всички документи номерът на рамата е идентичен. При регистрацията, както и при извършването на т.нар. технотест, автомобилът преминал канал и би предмет на обстойна проверка от различни експерти на служителите на МВР.

Твърди се, че ответникът е бил добросъвестен при сключването на сделката на 21.12.2021 г. Същият не е могъл нито да знае, нито е бил длъжен да предполага, че автомобил, регистриран по съответния ред на територията на Република България би могъл да е предмет на престъпление- подправка на идентификационен номер на рамата. Изземването на МПС и образуването на досъдебно производство станало известно на ответника на 22.12.2021 г. и той незабавно се снабдил с преписи от представените от него документи при първоначалната регистрация в България и заявил готовност да съдейства на П. за регистрацията на автомобила. Ответникът никога не е изявявал желание да връща парите по сделката и никога не е твърдял, че това ще стане по-късно. Винаги е твърдял, че колата е „редовна“ и няма основание да бъде отказвана регистрацията ѝ.

Договорът между страните не е развален едностранно, защото не е налице такова изявление, което да е стигнало до ответника, освен исковата молба, нито са налице изискуемите от закона предпоставки за това по чл. 87 от ЗЗД.

Сделката е постигнала транслативния си ефект с постигането на съгласие между страните, в предвидената от закона форма – писмена с нотариално заверени подписи. Няма доказателства, че автомобилът е чужда собственост, че е обявен за издирване, че има предходна регистрация на трето лице или каквото и да било друго обстоятелство, което би довело до извода, че е прехвърлена собствеността върху чужда вещ. Купувачът не е отстранен от вещта, а временно е лишен от възможността да я ползва по силата на държавната принуда – докато същата е веществено доказателство, собствеността ѝ „не се губи“, нито пък е налице „висящ спор за собственост“, защото не са приложени доказателства за това. Фактът, че има образувано досъдебно производство също не може да обоснове подобен извод и върху собствена вещ не може да бъде извършена интервенция. Счита, че не са налице предпоставките на чл. 189, ал. 1 във вр. чл. 87 от ЗЗД за разваляна на договора и искът е неоснователен.

Позовава се и на липсата на отказ за регистрация на МПС, което е индивидуален административен акт, който би доказал твърдените обстоятелства и който би могъл да бъде предмет на обжалване. Отказът може и да е мълчалив и той също подлежи на оспорване.

По размера на цената на иска, изразява становище, че договорната цена е 14 400,00 лв. Сумата от 11 600,00 лв. купувачът е платил за друга сделка – „покупка на нови гуми, джанти и др. аксесоари“. Ищецът сам е платил цената по банков път и сам е посочил основанието. Счита, че няма данни да се приеме, че действителната цена на сделката е била 26 000,00 лв., каквито са твърденията в исковата молба.

Оспорва твърдението за нищожността на договора, поради невъзможен предмет, тъй като не кореспондира със закона, а и мотивите са насочени към извода, че вещта не е годна за обикновена употреба и недостатъците са толкова съществени, че купувачът няма интерес от сделка- като последица законът не е предвидил нищожност на сделката, а разваляне. Взема становище по направените доказателствени искания от ищеца. Признава факта, че телефон с номер *** се използва от ответника З. И. и че от 22.12.2021 г. нееднократно са провеждани разговори между ищеца по повод регистрацията на МПС и СДВР, с оглед на което счита, че не е необходимо изрично да го заявява пред съда. Прави доказателствени искания.

Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения по иска – даване в заем на парични средства от ищцата на ответника.

От представените по делото доказателства се очертава следната фактическа обстановка:

На 21.12.2021 г. в гр. Г. между З. Й. И., като продавач и Д. А. П., в качеството му на купувач е сключен договор за покупко-продажба на МПС, представляващо лек автомобил марка „***“, модел „С.“, рег. № ***, рама № ***, двигател № *** за цената от 14 400,00 лв., която сума продавача е получил напълно по банков път от купувача преди сключване на договора. В договора е отразено, че МПС- то се продава надлежно огледано от купувача. Застрахователната стойност на МПС-то е 14 400,00 лв. Д. А. П. е заявил, че е съгласен с условията на договора и купува описаното по-горе МПС за посочена цена, изплатена на продавача преди подписването на договора. Разноските по прехвърлянето е уговорено да са за сметка на купувача. За сключване на договора са представени: свидетелство за регистрация № 008322164; удостоверение за застрахователна стойност на МПС; декларация по чл. 264 от ДПОК и чл. 25, ал. 8 от ЗННД; квитанции за платени местни и нотариални такси.

Договорът за покупко-продажба на процесното е с нотариална заверка на подписите,

рег. № 10189/2021 г. от 21.12.2021 г., извършена от ***, нотариус в район на действие РС-Габрово, рег. № 299 на Нотариалната камара.

По делото е представено платежно нареждане за кредитен превод на стойност 14 400,00 лв. от 21.12.2021 г., с който на З. Й. И. е преведена сумата от Д. А. П. за покупка на автомобил. Представено е и платежно нареждане от 21.12.2021 г., с което Д. А. П. е превел на З. Й. И. сумата от 11 600,00 лв. за покупка на нови гуми, джанти и др. За заплатените нотариални такси е издадена фактура № 52996/21.12.2021 г. на стойност 282,00 лв.

За удостоверяване на твърдените от ответника факти са представени международно удостоверение за автомобили от 14.06.2016 г., от което е видно, че се отнася за лек автомобил „****“, модел „С.“, *** г., рама № ***, 240 КМ/Н, 3300 СС, STSTION WAGON, черен, 6+1, 1250 UGS, Л. 5-1525508 в заверен превод и копие на оригинала. Представен е договор за покупко – продажба на употребяван автомобил от продавач /частно лице/ АМ и купувач З. Й. И. за автомобил „****“, модел „С.“, идентификационен номер на автомобила № ***, Л. 5-1525508 за обща цена 1700,00 евро. Датата на сключване на договора е 01.08.2016 г. От представеното свидетелство за регистрация част I се установява, че е за процесното МПС, което е с рег. № ***, черен металик, рама № ***, двигател № ***, *** С., дата на първа регистрация: 02.12.2013 г., бензин, Евро 5. Собственик по талон е З. Й. И. от гр. Г..

От представената декларация за транспортиране на лекия автомобил от Б., Г. до С., България се установява, че изпращача е АМБ, а получател З. Й. И.. В т.31 „Колети и описание на стоката“ е отбелязано: пътн. автомобил, употребяван, марка ***, модел С., тип: бензин, дата на първоначална регистрация: 02/12/2013 г.; брой места: 7; товароносимост: 0; цвят: черен; работен обем: 3342СММ; мощност на двигателя: 180.0; фабричен номер на двигател: неоткрит; фабричен номер на шаси: рама № ***.

От Удостоверение за индивидуално одобряване на пътно превозно средство, регистрирано извън държавите – членки на ЕС, друга държава – страна по споразумението за Европейско икономическо пространство или КШ № *** г. Раздел 1 се установява, че търговското наименование на модела е С., категорията на превозното средство е М1, идентификационния номер на превозното средство е ***, документ за регистрация № ***, дата на издаване: 14.06.2016 г. Представено е за одобрение на 17.01.2017 г. от З. И. и отговаря на приложимите технически изисквания на Наредба № Н-3 от 18 февруари 2013 г. за изменение в конструкцията на регистрираните пътни превозни средства и индивидуално одобряване на пътни превозни средства, регистрирани извън държавите – членки на ЕС, или друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Отбелязано е, че превозното средство може да получи постоянна регистрация без допълнително одобряване в Република България.

От МВР СДВР Отдел „Пътна полиция“ е издадено удостоверение, в уверение на това, че във връзка с отказ от регистрация е изготвена експертна справка касаеща идентификационния номер на лекия автомобил „****“, модел „С.“ с рама по документи *** с рег. № ***. От докладната записка на инсп. АТ от 22.12.2021 г. се установява, че е установена интервенция в номера на рамата на процесното МПС. След третирането на боята с ацетон се е установило, че по повърхността на номера и областта около него се наблюдават трасологични следи от металообработващ инструмент; липсва основа под боята в областта на рамата; типовият стикер поставен на лявата средна колона на автомобила е неоригинален за марката и модела; върху стикера е поставено прозрачно фолио, след частично отстраняване на фолиото и третиране на стикера с ацетон, същият се заличава. Направено е заключение, че има промяна в първоначалното състояние на номера на рамата на представеният за изследване лек автомобил марка и модел „****“, „С.“. Лицето представило автомобила Д. А. П. е отказал да предаде доброволно лекият автомобил, документите му и прилежащия контактен ключ и свидетелство за регистрация част I и част

2.

Софийска районна прокуратура е издала удостоверение на ищеца на 29.12.2021 г., от което се установява, че има образувана пр.пр. № 43494/2021 г. по описа на СРС за това, че от неустановена дата до 22.12.2021 г. около 14,30 ч. в гр. С, ул. „Л.“ № 4, на канал № 4 е подправен идентификационен номер – номер на рамата на лекия автомобил марка „***“, модел „С.“ с рег. № ***, собственост на Д. А. П. – престъпление по чл. 345а, ал. 1 от НК. На 22.12.2021 г. моторното превозно средство е иззето като веществен доказателство по реда на НПК. Разследването по досъдебното производство № 1898/2021 г. по описа на 09 РУ-СДВР, пр.пр. № 43494/2021 г. по описа на СРП не е приключило.

По делото е назначена съдебна трасологична експертиза и от заключението на вещото лице се установява, че има изменение в първоначалното съдържание на номера на рамата на представения автомобил марка „***“, модел „С.“ с регистрационен номер *** и номер на рама ***. Първоначално набития номер е заличен по механичен начин и на неговото място е набит номер със сега видимо съдържание. Поради дълбокото заличаване проявените щрихи не образуват ясни контури на първоначално набитите символи, поради което първоначалното съдържание на номера на рамата на лек автомобил „***“, модел „С.“ с регистрационен номер *** не може да бъде установен. Основен идентификационен признак на автомобила е номера на рамата, който е набит релефно вдлъбнато на стандартното за модела място върху детайл под предното стъкло в двигателния отсек. При визуално изследване на областта съдържаща номера на рамата и поставените идентификационни стикери в автомобила се установява: видимото съдържание на VIN номера е *** съдържащ седемнадесет позиции; при отнемане на боята с разтворител се установява, че върху и около номерата са наблюдават динамични трасологични следи от металообработващ инструмент; разминаване на символите – букви и цифри по хоризонтала и вертикала; оригиналните стикери /саморазрушаващи се/ на задната колона на предна лява врата са премахнати и на тяхно място са поставени сега видимите. Констатираните признаци оценени в съвкупност дават основание за извода, че има промяна в първоначалното съдържание на номера на рамата на представения автомобил. Първоначално набития номер е заличен по механичен начин и на неговото място е набит номер със сега видимото съдържание. С цел да се установи първоначалното съдържание на номера на рамата на представения автомобил е било извършено изследване по метода на химическото „ецване“. Областта съдържаща номерата на рамата е почистена с разтворител - технически ацетон и обработена със специално подбрани химически реактиви, които дават възможност за отстраняване на повърхностния слой на метала и проява на щрихи от кристалните решетки на символите на оригинално набития номер. След извършеното „ецване“ в областта на номера на рамата са се установили щрихи около сега видимите букви и цифри от съдържанието на номера. Установените щрихи от символите на първоначалното съдържание са представени на л. 4 от експертизата /л.94 от делото/. Поради дълбокото заличаване проявените щрихи не образуват ясни контури на първоначално набитите букви и цифри, поради което първоначалното съдържание на номера на рамата на лек автомобил „***“, модел „С.“ с регистрационен номер *** не е бил установен.

В съдебно заседание вещото лице поддържа представеното заключение и допълва, че процесното МПС се намира на специализиран паркинг, поделение В.. Собственикът му не може да се движи свободно с него. Оригиначните стикери, които са залепени на нов автомобил са саморазрушаващи, ако ги отлепим. Къса се на малки парчета, умишлено е направен така. Двата стикера, които са заснети на стр.3 от заключението, вещото лице не може да каже от кого са поставени, но не са поставени от завода производител. Те са копия на оригиналния стикер, разликата е в материала и технологията на производство. Вещото лице е категорично, че това не са оригиналните стикери.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на

представените по делото писмени и гласни доказателства.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Основното задължение на продавача е да прехвърли на купувача собствеността на една вещ или друго право срещу цена, която купувачът се задължава да му заплати, съгласно нормата на чл. 183 от ЗЗД. Прехвърлянето на собствеността на регистрираните автомобили е в писмена форма с нотариална заверка на подписите на страните. Това императивно изискване на чл. 144 от ЗДвП е свързано с регистрационния режим на автомобилите и произтичащите от това последици.

По делото е представен Договор за покупко-продажба на МПС от 21.12.2021 г., който е с нотариална заверка на подписите на страните по делото. За да настъпи прехвърлителния ефект на сделката е необходимо продавачът да е собственик на продаваната вещ, тъй като покупко-продажбата е транслативен способ за придобиване на право на собственост. В обратния случай, макар договорът да е действителен, същият не поражда целената правна последица - преминаване на правото на собственост от патримониума на продавача в патримониума на купувача. Това е така, защото никой не може да прехвърли повече права отколкото сам притежава. От съвкупния анализ на представените по делото доказателства се установява, че към момента на извършване на сделката З. Й. И. не е бил собственик на процесния автомобил. Установено е, че купувачът – ищец в производството е заплатил сумата от 14 400,00 лв., видно от представения договор за покупко-продажба и от платежното нареждане за кредитен превод. Ищецът, в качеството си на купувач е поел и разходите по прехвърлянето на вещта пред нотариус, за което е заплатил сумата от 282,00 лв. При подаване на заявление за пререгистрация на автомобила е било установена интервенция в номера на рамата и лекият автомобил е бил иззет от ищеца.

Продажбата от несобственик не е нищожна, а подлежи на разваляне /разваляне може да се иска само на действителен договор, но не и на нищожен/. Продажбата от несобственик няма вещно- прехвърлително действие, по силата на правилото, че никой не може да прехвърли повече права, отколкото сам притежава. Правните последици от липсата на такова действие са като при неизпълнението на действителен договор – възникване на основание за разваляне на договора и връщане на полученото.

Спорен по делото е въпроса дали са предпоставките на [чл. 189 от ЗЗД](#) - наличието на евикция.

Настоящата инстанция споделя постановеното по реда на чл. 290 от ГПК в Решение № 162 от 17.06.2013 г. на ВКС по гр.д. № 1317/2012 г., III г.о., според което добросъвестният купувач винаги има правен интерес от предявяване на иск по [чл. 189](#) във в.р. [чл. 188 от ЗЗД](#) за разваляне на договора за покупко-продажба при кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. Сключен валиден договор за покупко-продажба между ищеца-купувач и ответника-продавач с предмет-право на собственост или ограничено вещно право върху недвижим имот; 2. Наличие на самостоятелни вещни права, в полза трето лице върху същата вещ, които касаят обекта на продажбата/т. е. продавачът да се е разпоредил с права, които не му принадлежат/; 3. Купувачът да е добросъвестен/не е знаел, че предметът на договора принадлежи трето лице/. За уважаването на иска е ирелевантно дали третото лице е предявило правата си и купувачът е отстранен от вещта, или купувачът не е отстранен от вещта, защото към предявяването му е налице висящ спор или третото лице въобще не е предявило претенциите си по съдебен ред, но съществува възможност за това. Това е така, защото и в двата случая става въпрос за пълно неизпълнение или неточно изпълнение на задължението да се прехвърли правото на собственост /Решение № 294/13.10.2011 г. по гр. дело № 1515/2010 г. - III г. о. ВКС/.

Съгласно [чл. 188 от ЗЗД](#) продавачът носи отговорност, ако трети лица имат право на

собственост върху вещта. Въпросът дали продавачът е знаел, че продава чужда вещ, е ирелевантен за отговорността му относно връщането на цената и разноските по [чл. 189, ал. 1 от ЗЗД](#). Институтът на евикцията е уреден в [чл. 187 и сл. от ЗЗД](#). Евикцията бива два вида – евентуална (предстояща) и реална(осъществена съдебна евикция). Евентуална евикция е налице, тогава, когато продадената вещ принадлежи изцяло на трето лице, но купувача все още не е отстранен от вещта с влязло в сила съдебно решение по дело, инициирано от действителния собственик. Този вид евикция е уредена в [чл. 189 от ЗЗД](#) и в тази хипотеза добросъвестният купувач има следните права: да развали договора за продажба по реда на [чл. 87 от ЗЗД](#) и да получи обратно от продавача цената, както и всички разноски по договора, както и необходимите и полезни разноски. Реална евикция е налице тогава, когато с влязло в сила съдебно решение купувачът е отстранен от вещта. Този вид евикция е регламентирана в [чл. 191 от ЗЗД](#), съгласно който ако купувачът бъде съдебно отстранен, той може да иска от продавача още и стойността на плодовете, които е осъден да върне на третото лице, и заплащане на разноските по делото. В този случай купувачът не е нужно да иска развалянето на договор, защото договорът е развален по право чрез съдебно решение, с което съдът е уважил иска на третото лице. Логично, следва да се приеме, че настоящият случай попада в хипотезата на евентуалната евикция по смисъла на [чл. 189 от ЗЗД](#) /ако продадената вещ принадлежи изцяло на трето лице, купувачът може да развали продажбата по реда на [чл. 87 от ЗЗД](#), като в този случай продавачът е длъжен да върне на купувача платената цена и да му заплати разноските по договора, както и необходимите и полезни разноски за вещта/, поради което искът е предявен именно на това основание.

Неоснователни са твърденията на ответника, че договорът не е развален едностранно, защото не е налице изявление, което да е стигнало до ответника и не са налице предпоставките на [чл. 87 от ЗЗД](#).

Според правилото на [чл. 87 от ЗЗД](#), предупреждението, отправено от кредитора до длъжника за разваляне на двустранния договор, следва да е писмено, когато договорът е сключен в писмена форма. Формата на изявлението за разваляне на договора по този начин е обвързана от законодателя с формата на договора, като изрично за договорите за прехвърляне, признаване, учредяване или прекратяване на вещни права върху недвижими имоти е предвидено разваляне по съдебен ред. Договорите за покупко-продажба на движими вещи по правило се развалят извънсъдебно. Договорите за покупко-продажба на регистрирани автомобили не са включени в изрично посоченото изключение за специален ред за разваляне на договора, респективно - не е предвидена друга форма, освен писмена, в която изявлението за разваляне да бъде отправено до длъжника. В случаите, в които изявлението за разваляне на договор за покупко-продажба на МПС е заявено пред съд с искова молба, няма причина исковата молба да няма характер на предупреждение по смисъла на [чл. 87, ал. 1 от ЗЗД](#).

С получаване на препис от исковата молба ответникът е уведомен за волята на ищеца и договора се счита за развален и от този момент за ответника възниква отговорността за неизпълнение по сключения договор. В този случай правото на извънсъдебно едностранно разваляне на договора се осъществява с исковата молба с петитума, на която се претендират последиците от развалянето. За да настъпи ефекта на разваляне на договора трябва да се установени предпоставките по [чл. 87 от ЗЗД](#). Развалянето на договора с исковата молба може да се реализира, ако длъжникът не изпълни в хода на производството по делото до изтичането на обективно подходящ предвид конкретните обстоятелства срок. При положение, че праводателят на ищеца по договора не е собственик на вещта, то даване срок за изпълнение, съгласно [чл. 87, ал. 1 от ЗЗД](#), е безпредметно. Изпълнението в този смисъл е невъзможно, поради което непредоставяне на срок на задължената страна, не препятства настъпване последиците от развалата. Ответникът е получил препис от исковата молба, което означава, че при всички положения, договорът е развален и за ответника е възникнало задължението да възстанови претендираните суми. В този смисъл са: Решение №

178/12.11.2010 г. по т. дело № 60/2010 г. - Ит. о. ВКС; Решение № 706/30.12.2010 г. по гр. дело № 1769/2009 г. – III г. о. ВКС; Решение № 75/01.07.2014 г. по т. дело № 3723/2013 г. - Ит. о. ВКС; Решение № 186/15.07.2014 г. по гр. дело № 6836/2013 г. - III г. о. ВКС; Решение № 254/2020 г. по гр. дело № 1403/2019 г. - IV г. о. ВКС/.

По делото е установено, че автомобилът е с манипулиран номер на рамата, поради което купувачът е изправна страна и е упражнил правото си да развали договора.

В този смисъл, съдът приема за установено, по иск от страна на Д. А. П. против З. Й. И., че Договор от 21.12.2021 г. за покупко-продажба на моторно превозно средство на лек автомобил марка „***“, модел „С.“, рег. № ***, рама № ***, двигател № ***, сключен между З. Й. И., в качеството му продавач и З. Й. И., в качеството му на купувач за развален.

В настоящото производство се доказаха единствено заплащане на цената по договора за покупко-продажба на МПС от 21.12.2021 г. в размер на 14 400,00 лв. и на нотариалните такси в размер на 282,00 лв., като до този размер искът следва да бъде уважен, тъй като продавачът дължи връщане на платената цена и разноските по договора, ведно с необходимите и полезни разноски за вещта, заедно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба, а в останалата част искът следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

Претендирането на сумата от 11 600,00 лв. не се доказва, че е във връзка с покупко-продажбата на процесното МПС. В представеното по делото платежно нареждане за кредитен превод е посочено като основание – покупка на нови гуми, джанти и др. Сумата не е част от цената по договора за покупко-продажба на МПС. Това са движими вещи, които могат да бъдат отделени и не е доказано, че са вложени в лек автомобил марка „***“, модел „С.“, рег. № *** или са били закупени за него. Не се доказва предявения иск за заплатени местни данъци и такса за разликата от 432,00 лв.

При уважаване частично на главния иск, съдът не дължи произнасяне по предявените искове в евентуалност.

По отношение на разноските:

Ищецът е претендирал разноски в общ размер на 5 688,89 лв., от които 3 200,00 лв. за адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие от 29.12.2021 г. и Анекс към него от 14.11.2022 г.; държавна такса в размер на 1 068,64 лв.; депозит за вещо лице в размер на 693,75 лв.; съдебни такси в размер на 15,00 лв.; адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лв. за отговор на частна жалба; такси във връзка с допуснатото обезпечение в размер на 406,50 лв. Разноските са оспорени от процесуалния представител на ответника, като е направено възражение за прекомерност, оспорва се размер на адвокатското възнаграждение за изготвяне на отговор и адвокатското възнаграждение за изготвяне на отговор по частна жалба в размер на 300,00 лв. Оспорва претендираните разноски за изпълнителното производство като недоказани.

Съдът намира, че направените възражения са частично основателни. Размерът на адвокатско възнаграждение за настоящото производство съдът намира, че не е прекомерен, като изчислен съгласно новите промени в Наредба № 1/2004 г. /изм. и доп., [бр. 68](#) от 31.07.2020 г., бр. 88 от 4.11.2022 г./ Същият е заплатен изцяло и в брой. Направените разноски за държавна такса и възнаграждение за вещо лице в размер на 1 068,64 лв. и 69,75 лв. също са доказани, както и таксата от 15,00 лв. за издаване на удостоверение. Обезпечителното производство е част от настоящото производство и се дължат направените разноски в него. С Договор за правна защита и съдействие от 02.03.2022 г. е заплатена сумата от 300,00 лв. /л. 27 от в.ч.гр.д. № 90/2022 г. на ВтАС/. Не са представени доказателства за направените и претендираните разноски в изпълнителното производство в размер на 406,50 лв. Тази сума не следва да се включва в разноските. Разноските, които ще се присъдят на ищеца, с оглед на уважената част от иска са в размер на 2 900,00 лв.

Ответникът е претендирал разноси в размер на 1 250,00 лв. по договор за правна помощ, които следва да се присъдят съобразно отхвърлената част на иска в размер на 563,00 лв.

Водим от горното, Габровски окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА З. Й. И., ЕГН ***** с постоянен адрес в гр. Г., кв. „Ш.“ *** да заплати на Д. А. П., ЕГН ***** с адрес в гр. С, ж.к. О., *** , на основание [чл. 189, ал. 1](#), във връзка с [чл. 87](#) сумата 14 400,00 лева, представляваща цената по разваления Договор за покупко-продажба на МПС от 21.12.2021 г. представляващ лек автомобил марка „***“, модел „С.“, рег. № ***, рама № ***, двигател № ***, ведно със заплатените нотариални такси в размер на 282,00 лв. или общо сумата в размер на 14 682,00 лв., заедно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба - 04.01.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск до 26 714,00 лв. за разлика от 12 032,00 лв., като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА З. Й. И., ЕГН ***** с постоянен адрес в гр. Г., кв. „Ш.“ *** да заплати Д. А. П., ЕГН ***** с адрес в гр. С, ж.к. О., *** сумата от 2 900,00 лв. разноси в настоящото производство, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА Д. А. П., ЕГН ***** с адрес в гр. С, ж.к. О., *** да заплати на З. Й. И., ЕГН ***** с постоянен адрес в гр. Г., кв. „Ш.“ *** сумата от 563,00 лв. разноси за настоящото производство, съобразно отхвърлената част от иска, на основание [чл. 78, ал.3](#) от ГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Апелативен съд – гр. Велико Търново.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____